

Kurtuluş

13.ARALIK.1974 Sayı : 19

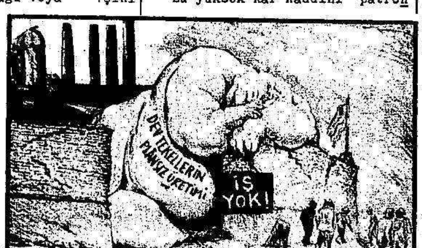
AVRUPA'DA TÜRKİYELİ İŞÇİLERİN GAZETESİ

İş Yerlerimiz Tehlikede

Patronlar Milyon Vuruyor, İşsiz Sayısı Milyona Varıyor!

İşsizlik artıyor. Patronlar kendi yarattıkları krizden kârla çıkarken yüzbinlerce emekçiyi sokağa atıp işsiz bırakıyorlar. F.Almanya'da resmi kaynaklar, işlerinden atılan emekçilerin sayısının 750.000 civarında olduğunu bildiriyorlar. Kısa çalışma yapmaya mecbur edilen işçi sayısı ise 400.000'in üstünde. Patronların krizinden en fazla mağdur olanlar Ortak Pazar dışı ülkelerden gelen yabancı işçiler, en başta da gene biz Türkiye'li işçiler! Aynı resmi kaynaklar 40.000 Türkiye'li işçinin işsiz olduğunu söylüyorlar. Gerçek işsizler sayısının çok daha yüksek olduğu da hakikat.

Başka bir hakikatte, binlercemizin işsiz olduğu veya işini kaybedebileceği düşüncesinin korkusunu çektiği şu günlerde, patronların karlarına kar kattıkları, geçen seneye nisbeten karlarını % 30, % 40'ın üstünde arttırdıklarıdır! İşte sayısız misallerden birkaçı: 1973 senesinde 160 milyon kar ettiğini açıklayan F.Almanya'daki FORD, bu sene karını 255 milyon marka yükseltti.

OPEL'in bu sene içindeki kârı ise 350 milyon markın üstünde. SIEMENS'de F.Almanya'daki iş yerleri ve fabrikalarından 343 milyon mark kâr ettiğini bildiriyor. Kimya sanayiinin devlerinden BASF 1973'e nisbeten kârını bu senenin ilk 9 ayı içinde yüzde 48'e yükseltti, 740 milyon mark topladı. BAYER'in payına düşen kâr ise 748 milyon markı buluyor. Bu son saydığımız iki büyük firmanın dış ülkelerdeki vurgunlarıyla beraber tüm kârları ise şöyle: BASF 1 milyar 130 milyon, BAYER 1 milyar 230 milyon mark!!! Patronlar hisse sahibi olan ortaklarına sene sonunda en aşağı yüzde 20 faiz dağıtacaklarını müjdeliyorlar.

Bu yüksek kâr haddini patronlar, kriz nedeniyle üretimi frenlemeye mecbur kaldıkları işyerlerindeki emekçileri işten atmakla, kısa çalışma ve mecburi izin uygulamakla garantiye alıyorlar. Ekmek parası peşinde koşan yerli-yabancı binlerce emekçinin işsizliği, sefaleti pahasına kârlarını pekleştiriyorlar.

yerli yabancı ayırımı

Patronların yarattığı işsizliğin karşısında F. Almanya hükümeti yerli ve yabancı işçiler arasındaki eşitlik prensiblerini çiğneyen yeni kararlar alıyor ve haksızlık dizisine yenilerini ekliyor. F.Almanya Çalışma Bakanlığının son talimatına göre, Arbeitsamt denilen Alman İş ve İşçi Bulma Kurumu bundan böyle çalışma müsadeleri bitmiş olan Türkiye'li işçilere uzatma vermiyecektir!

Çalışma müsadeleri uzatılmayıp dönüşe mecbur edilenler yanısıra, F.Almanya Polisi pasaport kontrollerini arttırmış, en ufak bir eksiklik, en küçük bir hata görüldüğü anda işçilerimizi tutuklayıp hapishanelere, toplama kamplarına atarak polis nezaretinde Türkiye'ye göndermeye başlamıştır. Turist işçi arkadaşlarımıza açılan insan avı hızlandırılmış, hapishanelerde yer sıkıntısı çekilmeye başlanmıştır.

hükümetin tutumuna bakın

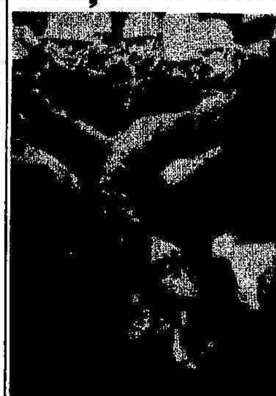
Işsizler ordusunun bu kış bir milyona varacağının F. Almanya yetkilileri tarafından açıklandığı, Arbeitsamt'ların çalışma müsadelerini uzatmayıp polisin işçilerimizi küme küme Türkiye'ye yolladığı bu günlerde Irmak hükümetinin Çalışma Bakanı Turhan Esener bir basın toplantısı yaptı. Konuşmasında F. Almanya'da çalışan bizler için: "F.Almanya hükümetinin tedbirlerinden Türk işçilerinin azda olsa etkilenmesi söz konusu olabilir. Ama bu devamlı ve büyük ölçüde olmıyacaktır. Halen yurda dönen işçilerimiz ya bayram münasebetiyle, ya kendi rızasıyla ve azda olsa işsiz olduğu için gelmektedir" diyerek, "gerek bu yıl sonuna kadar gerekse, 1975 yılı içinde endişe edilecek bir durum olmadığını" belirtmiştir.

T. Esener bize yapılan haksızlıklara karşı koyacak yerde; "Eşit hak" taleblerimizi destekleyeceği, hapishanelerde yatan turistlere, çalışma müsadesi uzatılmayan arkadaşlara çare arayacak yerde, uyutacak tabii bizleri. Alman Çalışma Bakanlığının kararlarını bilen, baskıyı omuzlarında hisseden bizlere utanmadan "az

dev.s.4de

POLİS SALDIRGANLARI KORUYOR, ÖĞRENCİLERİ TUTUKLUYOR

FAŞİST KOMANDOLAR AZDI

Ankara'da faşist komandoların bıçaklı, sopalı saldırıları yurt çapında yayıldı. 29 Kasım Cuma günü İstanbul Üniversitesine faşist komandolar bıçaklı, sopalı saldırdılar. Ege'de cumartesi günü taşlı, sopalı, saldırılar devam etti. Bir öğrenci ağır yaralandı. Muhtelif hafif yaralananlar oldu. Öğrenciler Karadeniz Orman Fakültesin'de Ankara Diş Hekimliği Yüksek Okulun'da süresiz boykot kararı aldılar. Olaylara polis ve jandarma müdahale etti. Üniversitelere tanklarla, süngülerle girildi 5 Aralık Perşembe günü faşist komandolar Dil-Tarih Coğrafya Fakültesine saldırdılar, bir öğrenci yaralandı. Polis gene saldıran faşistleri tutukluyacağına, fakülteyi bastı. 143 öğrenciyi tutukladı. Jandarma, süngüsünü ilerici öğrencilere çevirdi. Polis Ankara Atatürk Üniversitesi öğrencilerini "Sen komünist propagandası yapıyorsun" diye karakollara çekiyor, copluyor. Faşist komandoları, tabancalarla saldıranları, asıl olay çıkaranları tutuklamıyor.

dev.s.2de

ÖLÜM ORUCU

Ankara Zafer Alanında 8 işçimizin ölümle pençeleşerek sürdürdükleri ölüm orucu işçilerin başarısı ile sonuçlandı. Diyanet işleri Başkanı Dr. Lütfi Doğan'ın girişimi ile Şekerbank Genel Müdürü Ömer Sunar ve Banka ve Büro iş Sendikası temsilcileri arasında yapılan görüşmeler sonucunda işçiler isteklerinden bir kısmını kabul ettirdiler.

Şekerbankta Neler Oluyor?

DP zamanında Genel Müdürlüğe getirilmiş olan Ömer Sunar bankayı kendi çiftliği gibi kullanmaktadır. Bankanın paralarını kötüye kullandığı mahkeme kararıyla-da tesbit edildi ve bu yüzden 5 ay 25 gün (!) hapse mahkum oldu. Ama " cezası 6 aydan az olduğu " gerekçesiyle işten uzaklaştırılmadı, bankayı babasının çiftliği gibi kullanmaya devam etti.

Öte yandan bankadaki büro işçilerine karşı en ağır baskıları kullanan Sunar'a Türk-İş'e bağlı Tez Büro İş sendikasının satılmış yöneticileri de yardımcı oldular. İşçiler kendilerini satan sarı sendikacıların elinden kurtulmak için birleştiler, örgütlendiler, BANKA VE BÜRO İŞ sendikasını kurdular. Ömer Sunarı toplu sözleşme masasına çağırdılar! Sunar böyle şeylere alışık değildi; onun bildiği, o ne derse bankada öyle olurdu! Ne demekmiş işçiler kendi kendilerine toplanıp istekler ileri sürmeleri! Resmen kurulmuş olan, işçilerin çoğunluğu üyesi olan Banka ve Büro İş'i "tanımadığını" söyledi! Sendikaya üye olduğunu öğrendiği 25 işçiyi Anadolu'da ayrı ayrı şubelere sürdü; 7 işçiyi işten attı. Sendika Maltepe, Samanpazarı ve Yenişehir şubelerinde grev ilan etti. Sıkı yönetim grevi yasakladı. Bunun üzerine başta sendikanın Genel Başkanı Ömer Faruk Bıyık olmak üzere 8 işçi Ankaranın göbeğinde Ölüm Orucuna yattılar.

Ölüm Orucundaki işçilere en ağır zulümler uygulandı. Orucun dördüncü gününden itibaren işçi-

dev.s.2de

BURJUVAZİ ÜLKEMİZİ YIKIMA SÜRÜKLÜYOR

Artık Türkiye'de burjuvazi eski alışılmış yöntemlerle hükümet edemiyor. Sıkıyönetimlerle, baskıyla, terörle, tepeden inme, süngülerin gölgesinde hükümet etmeye çalışıyor. Çırpınıyor, çırpındıkça batağa biraz daha saplanıyor.

Sadi Irmak hükümeti de sırtı orduya dayalı olarak ortaya çıktı. 12 mart faşist Melen, Talu hükümetlerinin yerini aldı. Kabinesine büyük burjuvaziden, Melen, Talu hükümetlerinde görev yapmış azılı faşistlerden, komando şefi sendika Ağalarından adamlar doldurdu. Bütün bunlara rağmen güven oyu alamadı.

Bunun sebebi nedir?

Burjuvazinin iç çelişkileri, post kavgası, avantayı birbirine kaptırmama kavgasıdır sebeplerin biri. Diğer sebep; Sadi Irmak hükümeti ilk kurulduğu günden ilerici çevrelerin sert tepkileriyle karşılaştı. DİSK Lastik-İş, Sosyal-İş, mühendisler odası bu faşist hükümetin derhal istifasını istedi.

Irmak hükümetinin faşist yüzü bakanlarını açıkladığı ilk gün ortaya çıktı. Kabinesinde görev alan 26 bakandan çoğu, 12 mart döneminde görev yapmış azılı faşistlerdendir. Kendisi için özellikle kurulan Sosyal Güvenlik bakanlığına getirilen Sadık Şide, faşist komandoların şeflerindendir. İşte bugünlerde gene uluyarak ilerici, yurtsever gençlere Amerikan tipi silahlarla, taş sopayla saldıran komandolar bu cesaretlerini Şide'nin bakanlığından almaktadırlar.

Başbakan Sadi Irmağın kendisi de eski Hitlerci bir faşisttir. İşçi düşmanıdır. 1947 de Recep Peker hükümetinde çalışma bakanlığı yapmıştır. Bakanlığı sırasında işçilerin sendika kurma hakkına ısrarla karşı çıkmıştır, grev hakkına karşı çıkmıştır.

Sendikalar konusunda Sadi Irmağın gerici tutumu 1947 den beri değişmemiştir. Basına şöyle açıklıyor: "Atatürkçülükten anladığım, devletin sınıf mücadelesine lüzum bırakmayacak şekilde müdahale etmesidir. Bu grev hakkından daha hayırlıdır."

YENİ OYUNLAR

İşte bu kişiler güven oyu alamamalarına rağmen, bugün memlekette hükümet etmektedirler. Memuriyetlerden adam atmakta, kilit noktalarına faşistleri yerleştirmektedirler. İlerici, yurtsever gençlerin üzerine komandoları saldırtmakta, polis baskın

dev.s.3de

7. ATTF KURULTAYI

İşten Çıkartmalara Karşı Savaş! Kötü Muameleye Son!

Avrupa Türkiyeli Toplumcular Federasyonu ATTF'nin 7. Kurultayı 26-29 aralık 1974 tarihleri arasında Ruhr havzasında yapılacaktır. Kongremize Avrupanın her yanından İngiltereden, Fransadan, Belçikadan, Hollandadan, Avusturyadan, İsveçten, İsviçreden, Batı Berlinden ve Federal Almanyanın birçok şehrinden gelecek delegeler, misafirler, ATTF'nin bir yıllık çalışmalarını görüşecekler, Önümüzdeki sene için işçilerimizin haklarını almak memleketimizde demokratik hak ve örgütleri savunmak için verilecek mücadeleyi saptayacaklardır.

Bugün Federal almanyada işçilerimizin iş, sosyal ve iktisadi durumlarına karşı tekeller ve hakim güçler tarafından açık şekilde saldırıya geçilmiştir. Çocuk paraları tam ödenmiyor, çoğuna işsizlik parası verilmiyor.

Halen Federal Almanyada 29 bin işçimiz işsizdir. 50 bin işçimiz iş bulamadıkları için geri dönmek zorunda kaldı. Önümüzdeki günlerde hepimizi karanlık günler bekliyor. Federal hükümet iş müsadesi biten, işini değiştiren işçilerimizin çalışma müsadelerini uzatmıyacağını bildirdi. Patronlar, gerici çevreler yabancılara karşı alabildiğine baskıya geçtiler. Alman işçilerini yabancı işçilere karşı kışkırtıyorlar. Krizin yabancı işçilerin kovulmasıyla önleneceği yalanını kamu oyunda yaymaya çalışıyorlar. Yabancı işçileri daha kolay istedikleri gibi işten atıyorlar.

Memleketimiz Türkiyede ise politik ve iktisadi bunalım sürüp gidiyor. Burjuvazi ülkemizi yıkıma sürüklüyor. İşsizlik, pahalılık alabildiğine. Avrupadan dönen işçilerimiz iş bulamıyorlar. Onları iş değil yoksulluk ve acı günler bekliyor. Bütün bunların nedeni ülkemizin emperyalizme, Nato'ya bağlılığı silah yarışlarına katılmasıdır. Bu sene bütçenin yarısı askeri harcamalara ayrılıyor. Fabrikalar, işyerleri açılacağına, Fantom uçakları satın alınıyor.

Bu durumda biz işçilerin, sendikacıların, öğretmenlerin, aydınların, ve öğrencilerin haklarımızı korumak için birlikte daha güçlü mücadele etmemiz gerekiyor. Avrupa Türkiyeli Toplumcular Federasyonu (ATTF), 7 yıldır işçilerimizin haklarını almak uğrunda, yapılan haksızlıklara, patronlara, tekellere, hakim güçlere karşı tüm ilerici ve demokratik güçlerle, sendikalarla birlikte mücadele ediyor. ATTF, işçi sınıfının birliğini bozan, maocularа, kıvılcımlıcılara, MDD'cilere, anarşistlere ve sendika düşmanlarına karşıdır. ATTF, haksızlığa, sömürü ve talana karşı birlikten mücadeleden yanadır.

3 gün sürecek olan ATTF kongresinde ilerici, toplumcu, demokratik döşünceli işçiler, öğretmenler, aydınlar, gençler, patronlara, hakim çevrelere, bozguncular karşı birliğimizi ve gücümüzü gösterecekler. Kongre mücadele azmimizi bileyecek ve güçlendirecektir. Düşmanlarına tepesine bir yumruk gibi inecektir.

Kongremize katılacak dostlarla 26-29 Aralıkta buluşmak üzere, mücadelemizde ileri.

VLADİVOSTOK ZİRVE GÖRÜŞMESİ

23 - 24 Kasımda sovyetler Birliği Komünist Partisi Genel Sekreteri Leonid Brejnev ile ABD başkanı Henri Ford arasında Vladivostok'da bir zirve görüşmesi yapıldı. Görüsme sonunda bir ortak bildi i yayınlandı. Ortak bildiride dünya barışı ve halkların güvenliğini çok yakından ilgilendiren atom silahlarının sınırlandırılmasını ön gören bir anlaşmanın imzalandığı belirtiliyor. İmzalanan bu anlaşma 1975 yılında imzalanması kararlaştırılan silahsızlanma konusundaki daha geniş kapsamlı bir anlaşmanın ön adımını teşkil etmektedir.

Bilindiği gibi Sovyetler Birliği daha kurulduğundan beri Leninin "Degişik sistemli ülkelerin barış içinde bir arada yaşaması" prensibini yılmadan savunmuş ve bu uğurda muazzam çabalar harcamıştır. Bu çabalar sayesinde bugün emperyalistlerin durmadan körükledikleri, ve tüm insanlığı mahvedebilecek bir atom harbi ihtimali önemli ölçüde azaltılmıştır. Bu çabalar sayesinde barış, demokrasi ve sosyal ilerleme yolunda büyük adımlar atılmış, dünya halklarının barış içinde kardeşçe yaşamaları ve gelişmeleri için geniş olanaklar yaratılmıştır.

Yeni anlaşma ile dünya işçi sınıfı ve halkları için emperyalizme karşı ort.k savaşlarında yeni atılım yolları açılmakta silahlanma için harcanan milyarların, barışçı amaçlar uğrunda harcanmasının ön koşulları hazırlanmış olmaktadır.

Vladivostok zirve görüşmesinde Kıbrıs sorunuınada değinildi Leonid Brejnev, Kıbrısın bağımsızlığına ve toprak bütünlüğüne saygı gösterilmesini, sorunun barışça yollarla ve uluslararası bir Konferansta çözümlenmesini ön gören Sovyetler Birliğinin görüşünü bir kez daha belirtti. Vladivostok zirve görüşmesi ve bu görüşme sonunda Sovyetler Birliği ile ABD arasında imzalanan anlaşmalar, dünya barışının güvenlik altına alınması yolunda atılmış önemli bir adımdır.

Anlaşmanın imzalanmasından hemen sonra Sovyetler Bir iği Birleşmiş Milletler'e, çevre ve iklimi askeri, veya endüstriyel amaçlarla bozmayı, kirletmeyi ve değiştirmeyi çevre sağlığını tehlikeye sokmayı yasaklayan bir öneri getirdi, ve bu öneri 102 ülkenin oylarıyla kabul edildi.

CENTO HARP KUNDAKLIYOR

Saldırgan CENTO paktının üyeleri ABD, İngiltere, İran, Pakistan, ve Türkiye, bağımsızlığı için mücadele eden Hindistan'ı ve Hint Okyanus'u çevresindeki halkları tehdit etmek için geniş bir deniz tatbikatına giriştiler. Amerikan emperyalizminin güdümündeki CENTO'nun barış için mücadelenin arttığı şu günlerde, yeniden böyle kışkırtıcı davranışla ortaya çıkmasını, Hindistan hükümeti protesto ederek bu tür hareketlere derhal son verilmesini istedi.

Türkiye hükümeti Amerikan emperyalistlerinin çıkarları uğruna orada burada saldırı manevralarına katılmaktan vazgeçmeli, tüm askeri paktlardan çıkarak, gerçekçi, barışçı bir politika izlemelidir.

Cumhuriyetimizin kuruluşunun temel bir ilkesi olan "Barışçı Dış Politika" yeniden gerçekleştirilmeli, Türk askerleri, emekçi halkımızın evlatları, Amerikan emperyalizmine, NATO'lara, CENTO'lara kurban edilmemelidir.

KISA HABERLER

■ Yunanistanda Cumhuriyet ilan edildi. Yapılan referandum sonucunda halkın yüzde 70 i Emperyalizmin maşası kral Konstantin sülalesinin hakimiyetine son verilmesi, cumhuriyet kurulması için oy verdi.

■ Şili'de faşist terör sürüyor. Son günlerde yine birçok komünist, sosyalist ve yurtsever öldürüldü. Cunta aileleri Halk Cephesi hükümetini destekliyen çocukların zorla alınarak çalışma kamplarında toplanacağını ve bunların sayısının 600 000 i geçeceğini açıkladı.

■ Mexika, Şili'deki faşist cuntayı protesto ederek, Şili'yle diplomatik ilişkilerini kesti.

■ Tüm dünyada iş çatışmaları gittikçe kızışıyor. Son günlerde yine milyonlarca işçi grevlerde haklarını istediler. Fransız posta işçileri, Fransa tarihinin en uzun posta grevini sürdürürken, İtalyan işçileri çarşamba günü yeni bir genel grev yapıyorlar.

■ Habeşistan'da eski çağ dışı düzenle ilgileri olan ve halen emperyalistlerle bağları olan 60 politikacı idam edildi.

■ Portekiz'de seçim hazırlıkları hızlandı. Portekiz komünist Partisi, bir açıklama yaparak devletin mahalli dairelere kadar bütün gerici ve faşistlerden temizlenmesi gerektiğini belirtti.

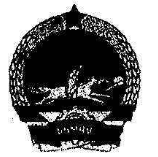
■ Roma'da yapılan büyük bir yürüyüşle, son 2 haftada 7 suikast yapan faşist "Kara Düzen" örgütü protesto edildi.

■ Japonya'nın mültimilyoner başbakanı Tanaka, milyonlarca lira rüşvet aldığı ortaya çıkınca istifa etti.

■ Mozambik, Gine-Bisau ve Angoladan sonra şimdi de Sao Tome ve Principe adaları bağımsızlıklarına kavuştular.

MOĞOLİSTAN HALK CUMHURİYETİ 50 YAŞINDA

Moğolistan Halk Cumhuriyeti emekçileri, 26 Kasımda Cumhuriyetlerinin 50. kuruluş yıldönümünü kutladılar. Moğolistan emekçileri, 50 yılda çok büyük mesafeler katettiler, feodalizmi, derebeyliği yıkıp, kapitalizmin boyunduruğuna girmeden sosyalizme geçtiler.

Moğol emekçilerinin partisi Moğolistan Halk Partisi 1921 yılında ilk kongresini yaptı. Moğol emekçileri, aydınları ve köylüleri partilerinin önderliğinde ve Sovyet Kızıl ordusunun yanında beyaz orduları yenerek antiemperyalist- antifeodalist halk devrimini gerçekleştirdiler.

1924 yılında Moğolistan Halk Partisinin adı, 3. Kongresinde "Moğolistan Devrimci Halk Partisi" olarak değiştirildi. Krallık yıkılarak Moğolistan Halk Cumhuriyeti kuruldu. Aynı kongrede büyük bir tarihsel karar alındı: Moğolistan feodalizmden kapitalizmi yaşamadan sosyalizme geçecekti, kapitalist olmayan bir yolu izleyecekti.

Moğolistan emekçileri, partilerinin bu kararını, bitmez tükenmez fedakârlıklarla gerçekleştirdiler, sosyalizmi sarsılmaz temeller üzerine oturttular. 1957 yılında moğolistanda sosyalist iktisadi düzen gerçekleşti. 1940 ta bir yılda üretilenler şimdi 50 günde üretiliyor. Geçmişte 200 000 irili ufaklı parçaya ayrılmış toprak şimdi 270 tarım birliğinde ve 30 devlet çiftliğinde toplanmış bulunuyor. Tarım ve hayvancılıktan modern yöntemler uygulanıyor. Diğer sosyalist ülkelerin, başta Sovyetler Birliğinin karşılıksız yardımıyla ülkenin ağır endüstrisi kurulmuş. Okuma yazma bilmeyen kimse yok. Her 10 000 kişiye 20 doktor, 99 hasta yatağı düşüyor. Yaşama ortalaması eskiden 40 ken şimdi 66 seneye yükselmiş inşaat alanında son 10 yıl içinde tam 1 milyon metrekarelik yeni bina yapılarak emekçilere teslim edildi.

SOVYETLERİN YARDIMLARI

Sosyalist Moğolistan'ı bugünlere getiren en önemli etkenlerden biri de başta Sovyetler Birliği olmak üzere tüm sosyalist ülkelerin kardeşçe yardımlarıdır. Özellikle Sovyetler Birliği bu Cumhuriyetin kuruluşunda yaptığı yardımlarla: 2. Dünya savaşı sırasında Moğolistana saldıran Japon emperyalizminin kafasını ezmekle; bu kardeş Cumhuriyete her türlü ekonomik, teknik yardımı yapmakla, proleter enternasyonalizminin en güzel örneğini verdi. Bunun yanısıra Bulgaristan, Çekoslavakya Polonya, Macaristan ve Demokratik Alman Cumhuriyeti çeşitli fabrikalarla Moğolistan'ın ağır endüstrisinin kurulmasında yardımcı oldular.

Moğolistan Halk Cumhuriyeti güçlendikçe uluslararası alanda da kendini kabul ettirdi. Bugün dünyada 66 devlet tarafından tanınan, 30 ülkeyle kültür, 20 ülkeyle ticaret ilişkisi olan sosyalist Cumhuriyet, Birleşmiş Milletler'e ve 60 ın üzerinde uluslararası örgüte üyedir. Sosyalist Moğolistan, sosyalist ülkelerin Ekonomik Yardımlaşma Konseyi (EYK) içinde de yerini almıştır.

Moğolistan, Sovyetler Birliği, dünyada ilk sosyalist ülke kurulduktan sonra, işçi sınıfı dünyanın bir bölümünde devlet başına geçtikten sonra geri kalmış ülkelerin artık kapitalist olmayan yoldan demokratik dönüşümlerini tamamlıyarak sosyalizme geçebileceğini ispat etti. Bu bütün dünyada ezilen halklara örnek oldu. Bugün Kongo, Tanzania, Mozambik, Gine, Sri Lanka, Peru gibi bir çok Asya, Afrika, Latin Amerika ülkeleri sosyalist ülkelerin desteğiyle kapitalist olmayan yoldan gelişerek sosyalizme hazırlanmaktadırlar.

Romanya KP Kongresi

Romanya Komünist partisi, XI. Kongresini yaptı. Kongreye 2462 delege katıldı. 1976-80 5 yıllık planı ve 1981-90 yılları ekonomi politikası üzerinde duruldu. Merkez Komitesi seçildi. Merkez komitesi kendi arasından Politik Yürütme Komitesini seçti. RKP Genel Sekreterliğine tekrar Nicolae Ceausescu seçildi.

Kongrede Türkiye Komünist Partisinin, ve diğer ülkelerin Komünist ve işçi partilerinin başarı mesajları okundu.

filistin'in başarısı

Filistin Kurtuluş Örgütü, uluslararası alandaki etkisini her geçen gün geliştirerek, Filistin halkının temsilcisi olduğunu kabul ettiriyor. Birleşmiş Milletlerde, başta sosyalist ülkelerin desteğiyle, gözlemci üye olan Filistin Kurtuluş Örgütü BM çatısı altındaki bütün toplantılara Filistin halkının temsilcisi olarak katılacak. Filistin halkının ulusal haklarının tanınması, kendi kaderini dışarıdan karışma olmadan kendisinin tayin etmesini isteyen bir önerge, ABD ve İsrail'in karşı çıkmasına rağmen büyük çoğunlukla kabul edildi.

Öte yandan İsrail, Orta Doğu'daki saldırgan siyaseti dolayısıyla, BM in kültür komisyonu UNESCO toplantısından çıkarıldı.

Filistin Kurtuluş Örgütü başkanı Yaser Arafat, Moskova'ya giderek görüşmelerde bulundu. Bu konuda demeç veren Arafat, "Arap halklarının sadık ve gerçek dostu Sovyetler Birliğiyle ilişkilerimizi en iyi şekilde düzenlemek istiyoruz." dedi. Arafat Sovyetler Birliği'nin tutarlı politikası sayesinde, emperyalizmin Orta Doğu'da her geçen gün biraz daha kıskaca alındığını belirterek, "Brejnefin 1975 ocağında Mısır, Suriye ve Irak'a yapacağı gezilerde, arap halklarının büyük Sovyet ülkesine nasıl gönülden bağlı olduğunu bütün dünya görecektir." dedi.

Bütün dünyada Filistin halkının hakları için sesler yükselirken, saldırgan İsrail cinayetlerine devam ediyor.

İsrail Komandoları hergün Lübnandaki Filistinli kamplarını basarak, kadın, çocuk, ihtiyar demeden önlerine geleni öldürüyorlar, her gün Güney Lübnan köyleri topa tutuluyor, taş taş üzerinde kalmıyor. Son olarak Güney Lübnan'ın Arkaib bölgesinden 5 arap daha öldürüldü. İsrail ayrıca işgali altında olan bölgelerde de terörü sürdürüyor. Kudüs'te Filistinlilerin yaptığı bir yürüyüşe İsrail polisi ateş açarak pek çok Filistinlinin ağır yaralanmasına sebep oldu.

KITLIK VE PAHALILIK

Yeni yıla halkımız açlık ve kıtlıkla girecek. Tarım ürünleri üretiminde büyük düşmeler oldu. Bunun sonucu zaten sıkıntısı çekilen buğday pirinç, nebati yağ ve et tamamen karaborsaya düşecek, bunlar halkımız için erişilmez lüks maddeler olacaklardır. Bu niçin böyledir?

Ülkemizde tarımcılık büyük toprak sahiplerinin denetimi altında, köylülere kredi verilmiyor. Krediler büyük toprak ağalarına, tefecilere veriliyor. Köylü, büyük faizlerle tefecilerden kredi alıyor. Tefeciler üreticilerden yok pahasına aldığı ürünleri halkımıza yüksek fiyatlarla satıyorlar. Tarım üretimi, piyasası ve kredi mekanizması büyük toprak sahiplerinin, tüccarların elinde.

Köylü, kredi ve devlet yardımı alamıyor, modern üretim yapamıyor ve bunun içinde, topraklar çoraklaşıyor. Devlet geniş köylü yığınlarının yararına sulama tesisleri yapmadığından topraklar çatır çatır çatlıyor. Bütün bunlardan yoksun olan köylüler verimli üretim yapamıyorlar, bundan dolayı her sene 500 bin köylü şehirlere göç ediyor.

Doğu Anadoluda bir tutam saman altın değerinde. Zaten kendi geçimini güç şartlar altında sağlayan köylü yüzlerce lira ödeyip hayvan yemi alabilecek güçte değil. Bunun için açlıktan hayvanlar oldukları yerde yıkılıp ölüyorlar. Bu durumun temelden çözümlenebilmesi için köklü bir reform yapılmalıdır. Tefecilere toprak ağalarına, değil geniş köylü yığınlarına kredi verilmelidir. Köylülerin ziraat bankasına ve tefecilere olan borçları derhal iptal edilmelidir. Köylüye modern tarım araçları, ilaç, gübre, tohumluk yardımı devlet tarafından yapılmalıdır. Devlet geniş köylü yığınlarının yararına sulama tesisleri yapmalıdır. Aracılar kaldırılmalıdır!

ölüm orucu

başt.s.1de

lerden kalp krizi geçiren, ağır şekilde hastalananlar oldu. Kriz gelen Ahmet Özgün hastahaneye götürüldü, fakat nöbetçi doktor "sizinle uğraşacak vaktim yok, ölecekseniz gidin ölün!" diye hastahaneden kovdu. Gece durumu son derece ağırlaşan Özgün daha sonra S.S.K. Hastahanesinde serum tedavisi altına alındı.

Ölümle pençeleşen işçilerimize bir darbe de toplum polisinden geldi: Orucun yedinci günü toplum polisi işçilerin çadırını söküp aldı. İşçilerden 6 sı ağır şekilde hastalanarak hastahanelere kaldırılmışlardı. Sona kalan iki işçi çadırsız, battaniyelere sarılarak oruca devam ettiler!

İşçi köylü dostluğu

Canlarını ortaya koyarak mücadele eden Şekerbank işçileri, mücadelelerinin işçilerin ve köylülerin hakları için olduğunu belirttiler. Orucun 5. gününde işçiler bildirilerinde şöyle diyorlardı: "Şekerbank bizimdir: Sermayesinin yüzde 30'u işçilerin emeklilik ve sigorta keseneklerinden, yüzde 45'i pancar çiftçilerinin paralarından meydana gelmektedir! Ama Ömer Sunar bankayı kendisine ve etrafına çıkar sağlamaktan başka bir işe yaramıyan bir Sunar ÇİFTLİĞİ haline getirmiştir.

Biz işçiler, 500 bin pancar köylüsünün ve ŞekerBank işçilerinin isteklerinin gerçekleşmesi için ölüm orucuna devam edeceğiz."

başarıyla sonuçlandı

Orucun 9 uncu günü kamu oyunda uyanan şiddetli tepki ve nefret karşısında Ömer Sunar boyun eğmek zorunda kaldı:

- İşten atılan ve sürgüne yollanan işçiler geri getirilecektir.
- Ölüm orucuna yatmış olan işçilere, oruçta bulundukları 9 gün için ücretli izin verilecektir.
- Sendikanın varlığı kabul edilecektir. Sendikal çalışmasından dolayı hiç bir işçiye baskı yapılmayacağı, işten çıkarılmayacağına banka yönetimi teminat vermektedir.

FAŞİST KOMANDOLAR

başt.s.1de

Adanada bir mitingden sonra Türkeşin faşistleri CHP'li bir genç işçiye saldırarak komaya sokuncaya kadar dövdüler. Doktorlar genç işçinin durumunun ümitsiz olduğunu belirtiyorlar.

Memlekette tekrar 12 Mart öncesi hava estirilmek isteniyor. İşe Türkeş'in faşist komandoları ile başlanıyor. Komandoları silahlandırmak suretiyle üniversitelere, yurtlara baskınlar hazırlanıyor. Uluyan kurtları koruyan onlara kamplar açtırtan, Türk -İş Kongrelerinde ilerici işçilerin üzerlerine sürdürten, Sadık Şide'nin Irmak hükümetinde bakanlık alması üzerine komandolar iyice azdı. Kongrelerde, miting ve toplantılarda başbuğlarıyla beraber uluyup nâralar attılar. Türkeş'in komandoları ay yıldızlı bayrağımıza hakaret ediyor, Üç hilalli Osmanlı bayraklarıyla bayram kutluyorlar. Tabancalı, bıçaklı mitingler toplantılar yapıyorlar.

Tercüman gazetesi, onun Ahmet Kabaklı, Rauf Tamer gibi gerici yazarları, bu şenliği övüyorlar. Ahmet Kabaklı yazısında şöyle diyor: "Yeşilköy Hava Alanı, üçdört yüz araba ile gelmiş, yüksek tahsil gençlerinin üç hilalli sancaklı manzarasında idi! Başbuğ[illegible] diyerek, büyük geçmişimizin hasreti ilhâmıyla sevdikleri MHP lideri Alparslan Türkeş'i karşılamaya gelmişlerdi! Aynı gün Beyazıt ve Tepebaşı'nda bir daha göründüler. Üç dört gün önce Konya'da ve Seydişehir'de bayram şenliği yaptıklarıda bana anlatılmıştı. Yakında MHP, Türkiye'de ilk defa bir Türk Gençlik Kurultayı düzenliyecek" (Kabaklının dediği kurultayı yaptılar! Tercüman "Türkeş gençlerle diz dize bir gece geçirdi" diye resmini bastı : Bir gençlik ki evlere şenlik: Otuzbeşten aşağı adam yok toplantıda !)

Burjuvazi, CIA ve MİT ajanlarını, maocu, troçkist gibi sapık akımları da piyasaya sürerek olayları "sağ-sol" çatışması "gençlik olayları" diye yutturmaya çalışıyor! İlerici gençliği halktan izole etmek, halka eşkiya, katil dedirtmek istiyor.

İlerici gençlik son 12 Mart olaylarından gereken sonuçları çıkarmıştır. Burjuvazinin değirmenine su akıtan maoist, troçkist, kıvılcımlıcı gibi sapık akımların ilericilikle bağdaşamadığını gördü; bu akımların gençliği halktan, işçi sınıfından tamamen koparmayı amaçladığını anladı. Öğrenci gençler, sıkıyönetim askeri faşist mahkemelerinde cesaretle, "Bizi işçi sınıfı yargılamalıdır" dediler! Gençlik faşist komando sürülerine ve maocu, troçkist provakatörlere karşı uyanık olmalı, ilericilikle bağdaşamayan hareketleri kesinlikle reddetmeli, halkla işçi sınıfıyla el ele yürümelidir.

Ankara'daki öğrenci olaylarında, öğrenciler bunun örneğini verdi. İşçilerle birlikte faşist komandoları püskürttüler, Bunu gören komandolar çil yavrusu gibi dağıldılar, kaçacak delik aradılar. Bu olaylar bir kere daha gösteriyor ki: ilerici, yurtsever öğrenci, işçi, aydın birleştiler mi gericileri, saldırganları geriletirler, onların saflarına darbeler vurur, faşizme fırsat vermezler!

Bize Gelen Mektuplar

HALK'A ŞİKAYET

Avrupa Türkiyeli Toplumcular Federasyonu işçi ozanı Aşık İhsani'yi Federal Almanya ya davet etmişti Fakat İhsani'nin sazından korkan işbirlikçi burjuvazı İhsani'nin Avrupadaki işçilerimize sesini duyurmasını önledi. Aşık İhsaniye pasaport verilmedi. İhsani bunun üzerine yazdığı bir Şikayetnameyi Halka açıklıyor:

-Pasaport vermediler bana. Niye ki?
Düşündüm:
Kaçacak mıyım? Yoo hayır. Niye kaçacakmışım? Genç, yaşlı kimseyi kurşunlayıp öldürmedim. Sonra, kimsenin kurşunlanıp ölmesine emir de vermedim. Öyleyse niye kaçayım.

-Pasaport vermediler bana. Niye ki?
Düşündüm:
Kaçacak mıyım? Yoo, hayır. Niye kaçacak mışım? Kimseyi salt düşüncesi düşünceme ters düştü diye, zindanlara tıkıp, işkenceden geçirtmedim. Şakat koymadım, kimseyi asmadım, asılmasına emir vermedim. Öyleyse niye kaçayım ?

-Pasaport vermediler bana. Niye ki?
Düşündüm:
Kaçacak mıyım? Yoo, hayır. Niye kaçacak mışım? Sosyal adalet ilkelerini zedeleyip, "Şellefyan" ortaklığı kurmadım. "Gomel" diye bilinen zeytinyağı skandalına adım karışmadı. Kitlesel öfkeyi tahrik eden, emeksiz kazanan karaborsacı ve vurguncular dan olmadım. Sonra, birinci sınıf devlet memuru olup, devlet kesesinden yakınlarımı zengin etmedim. Öyle ise niye kaçayım.

-Pasaport vermediler bana. Niye ki?
Kaçacak mıyım? Yoo, hayır. Niye kaçacak mışım? Türk halkının oy verip getirdiği Anayasayı, "" Bu bir lükstür" diye kırıp, kuşa çevirmedim. Sonra, ileri düşünce ve kitap düşmanlığıyla tanınan bazı sıkıyönetim kumandanlarını, emekli olduklarında, yüksek maaşlarla işbaşı yaptıran şirketlerin sahip ve yönetim kurulu başkanlarından biri de değilim. Öyleyse niye kaçayım?

-Pasaport vermediler bana .Niye ki?
Kaçacak mıyım? Yoo, hayır. Niye kaçacak mışım? Türkiye maden ve petrollerini işleten yabancı şirketlerin, avukat ve komisyonculuğunu yaparak, devleti yüzmilyonlarca lira zarara sokmadım. Sonra, Türkiye'yi bir ileri karakol olarak tehlikenin azına süren Amerika'nın bir çeşit jandarma kumandanlığı olan NATO'nun bu politikasından yana da değilim. Öyleyse niye kaçayım?

-Pasaport vermediler bana. Anayasanın 18. maddesinde; "Türkler yurda girme ve yurt dışına çıkma hürriyetine sahiptir " dediği ve Başbakan Sayın Bülent Ecevit iki kez ilgilendiği halde pasaport vermediler bana.

Niye ki?
Düşündüm:

Son çıkan af yasasından sonra Türkiye'nin hiçbir yerinde mahkemeye verildiğimi bildiren resmi yada gayri resmi bir haber elime gelmediği gibi, vergi borcumun olduğunu söyleyen bir maliyecide yoktu peşimde.

-Pasaport vermediler bana? Niye ki?

Bıraksınlar benim pasaportumu
Şu feza çağında bu bir ayıptır
Bu ve bunun gibi haksız olaylar
Demokrasi hesabına kayıptır .

Aşık IHSANI

Not: Bu şikayetten, Sayın Cumhurbaşkanı, Başbakan, Senato ve Meclis Başkanları ile bakanlar ve parti başkanlarına birer adet gönderilmiştir.

KUYRUK

Sayın Kurtuluş gazetesi,
Bugünlerde çok anlatılan fıkralardan birisini gönderiyorum size. Yayınlanmasını rica ederim.

Bilindiği gibi memlekette kuyruklar her geçen gün biraz daha uzuyor. Her ihtiyaç maddesi kıtlık malı haline geldi. Ankara'da bir işçiye hasta olan çocuğu için acele ilaç lazım olmuş. Dönmüş dolanmış, kuyruksuz eczane bulamayınca mecbur bir eczane önünde kuyruğa girmiş. Çocuk evde kıvranır, burada kuyruk bitmez. Beklerken bir işçi daha gelmiş, onun da durumu aynı, evde babası ölümle pençeleşiyor. Aradan saatler geçmiş ilaç kuyruğu hala bitmiyor. Önce gelen ardındakine :

- Birader şu benim yerimi tutuver ben bir yere kadar gidip geleceğim demiş. öbürü de kabul etmiş. Önceki bir süre sonra geri gelince öbürü;

- Nereye gidip geldin böyle? Çok kısa sürdü? diye sorunca hala küfretmekte olan işçi şu cevabı vermiş:

- Birader, evde çocuk ölümle cebeleşir, burada sıra bitmez. Gideyim bu işleri başımıza açan Sancarı bir "iyi edeyim" dedim; oradaki kuyruk bundan da uzundu.

Adanadan bir işçi

BURJUVAZİ ÜLKEMİZİ YIKIMA SÜRÜKLÜYOR

başt.s.1de

ları tertipletip gençleri tutuklatmaktadır. Mecliste yeni yeni antidemokratik kanunlar çıkartmaktadır.

Ama burjuvazinin oyunları çoktur. Irmak hükümeti onun için tek alternatif değildir. AP, DP, CGP gibi emperyalizmin Türkiye'deki kaşarlaşmış işbirlikçileri yeni yeni oyunlar peşindedir. Bütün oyunların sonu Demirel'in, Bozbeyli'nin satılmışlığını, hırsızlığını, namussuzluğunu, halka unutturup onları iktidara getirmek içindir. O Demirel ki; Amerikan Morison şirketinin Türkiye'deki bir numaralı adamıdır. Dünyaca tanınmış Masondur.

Daha iktidara gelmeden, Devlet Su işlerinde çalışırken başladı soygunculuğa. Iktidara gelir gelmez devletin kasalarını kardeşlerine, AP nin ileri gelen adamlarına ağzına kadar açtı.

Memleketimizi emperyalistlere peşkeş çekti, 6. Filoyu bütün sert tepkilere rağmen limanlarımıza davet etmiş, kanlı pazarlarda işçilerimizi, gençlerimizi öldürttü.

1961 anayasasının kazanımlarını budamış, bir çok antidemokratik kanunlar çıkarmıştır. Bütün bunlara karşı çıkan ilerici, yurtsever, aydına, gence, işçiye komandoları saldırtmış, 12 mart faşizmine ortam hazırlamıştır.

Burjuvazinin diğer bir oyunu da halkın fikirlerini açıklayamayacağı

antidemokratik bir ortamda, antidemokratik bir seçim sistemiyle seçimlere gitmektir.

Elbetteki halkın iradesiyle seçip iktidara getireceği hükümet en doğrusudur. Fakat bugünkü ortamda yapılacak seçimler halkın iradesini kullanmaya müsaade etmeyecek durumdadır. Burjuvazi bundan yararlanmak için seçim ayakları yapmaktadır.

Seçim için gerçekten demokratik ortam sağlanması için: Sıkıyönetim kaldırılmalıdır. Antidemokratik, gerici seçim sistemi değiştirilmelidir. Ekonomik, politik, eşitlik sağlanmalı, Türkiye Komünist Partisine konan yasak kaldırılmalıdır. Seçim hükümeti ilerici, demokratik kişilerden oluşturulmalıdır. Bütün demokratik örgütler seçime katılabilmelidir.

Seçme yaşı 18, seçilme yaşı 21 e indirilmelidir. Yurtdışındaki işçilere oy kullanma hakkı tanınmalıdır.

İŞÇİNİN SÖZLÜĞÜ

KRİZ VE İŞSİZLİK

İçinde yaşadığımız kapitalist ülkeler gene iktisadi krizlerle sarsılıyor. Fiyatlar füze gibi yükseliyor, cepler boş mallar depolarda, vitrinlerde kalıyor. Firmalar işçi çıkarıyor.

Hele yabancı işçilerin hali bu yılki krizde tam bir felaket oldu: Yabancı işçileri yığınlar halinde işten atıyor, kamplara doldurup memleketlerine yolluyor, hatta bazen yıllarca sigorta primi ödeyip hak ettiğimiz işsizlik sigortamızı bile ödemeden yurdumuza postalanıyoruz.

Ücretimize zam istediğimiz zaman "aman zam istemeyin, kriz daha da şiddetlenir, işinizden de olursunuz" diyorlar. Ama fiyatlar yükselmeye devam ediyor.

SOSYALİST ÜLKELERDE KRİZ YOK

Krizler kapitalist ülkelerde bir sürpriz olmaktan çıktı artık. Krizin biri bitmeden öbürü başlıyor. Yıl geçmiyor, kapitalist dövizlerin ağababası Amerikan doları sallanmaya başlıyor. Kapitalistlerin en kuvvetli para dedikleri Batı Alman markı her yıl değerinin onda birini kaybediyor. Sosyalist ülkelerin ekonomisi ise demir gibi: Kapitalist Federal Almanya Cumhuriyetinde 20 yılda her şeyin fiyatı en az iki katına çıktı.

Sosyalist Alman Demokratik Cumhuriyetinde ise aynı 20 yıl içinde fiyatlarda hiç bir yükselme olmadı. Hatta bazı temel gıda maddelerinin fiyatları yüzde 1-2 düştü bile. Federal Almanya emekçileri yıllardan beri her an işsizlik krizi patladı patlayacak korkusu içinde yaşıyorlar. Alman Demokratik Cumhuriyetinde ise devlet, her işçiye bilgisi ve kalifiyeliğine uygun bir iş yerini kesinlikle garanti ediyor. Alman Demokratik Cumhuriyeti kuruldu kurulalı işsizlik diye birşey görülmemiş burada. Bütün diğer sosyalist ülkelerde de durum aynı.

Peki ama, neden sosyalist ülkelerde hiç kriz olmuyor da, kapitalist ülkelerde oluyor?

PLÂNLI EKONOMİ VE ANARŞİK EKONOMİ

Bir kere ilk göze çarpan büyük bir fark var: Sosyalist ülkelerde ekonomik hayat bütün toplum çapında merkezi olarak plânlanıyor. Yirminci yüzyılın medeniyeti bunu zorunlu kılıyor aslında. Artık eski devirlerde olduğu gibi her esnafın kendi dükkancığında imalâtını yapıp kendi başına malını piyasaya sürdüğü devirler geçmiş: Üretim ülke çapında binlerce fabrika ve iş yerinde birbirine sıkı sıkıya bağlı bir sistem içinde gerçekleşiyor. Örneğin bir konfeksiyon işyerinde çalışma, o iş yerine hammadde veren kumaş, iplik v.b. fabrikalarına da bağımlı. Öte yandan bugünkü dev fabrika ve iş yerleri bir harekete geçtiği zaman, yaptıkları milyonluk üretimle geniş kitlelerin ihtiyaçlarını doğru şekilde karşılamaları gerekiyor. Sosyalist ülkelerdeki toplum çapında plânlama bu problemleri en sihhatli şekilde çözüyor.

Ama kapitalist ülkelerde böyle mi ya ? Bugün artık kapitalist ülkelerde de üretimin çoğunluğu böyle dev fabrika ve işyerlerinde oluyor gerçi. Ama bunlar arasındaki sistem planlı ve düzenli değil: İş yerlerinin çoğu şu veya bu tekelci şirketin malı. Bu tekellerin her biri, şöyle veya böyle davrandığı zaman geniş halk kitlelerini aç, çıplak işsiz bırakabilecek , ya da bütün piyasayı malla tıkayıp tüm toplumun ekonomisini temelinden sarsabilecek güce sahip. Ve bu devler, birbirleriyle kıyasıya bir rekabetteler. Bir kör döğüşüdür gidiyor, her tekelci şirketin bir tek amacı var: Kârını mümkün olduğu kadar fazla arttırmak! Bu onlar için ölüm kalım savaşı. Kârını alabildiğine arttıramıyan şirket ölüme mahküm! Bu kör döğüşü içinde halk kitlelerinin ihtiyaçları, toplumun sihhatli ve planlı gelişmesi, hepsi geriye itiliyor.

İşte bir yanda akla dayanan, bilimsel, planlı sosyalist ekonomi, öte yanda da emperyalizmin tekelci rekabetin anarşik ekonomisi .

REFERANDUM İÇİN SAVAŞ

Geçen sayımızda Hacı Ömer Ağanın Tekstil fabrikalarında sözde "referandum" adı altında oynanan oyunları yazmıştık.

İşçilerin kararlı savaşı sonucunda patronlar ve sarı sendikacılar işçilerin istedikleri sendikayı referandumla seçme haklarını yer yer açıktan açığa reddedemez hale geldiler. Ama şimdi de sözde" referandumlar" tertiplemektedir. Patronların, patron ispiyonlarının gözleri önünde işçilere imza attırmak ne referandumdur, ne de oylama.

İşçilerin sendikalaşma özgürlüğü için yıllardan beri mücadele eden yegane parti olan Türkiye Komünist Partisi, işçilerin sendikalarını referandumla saptamaları konusunda , partinin haber bülteni DURUM'un 15 Kasım sayısında şunları yazıyor:

İşçinin özgürce sendikasını seçme hakkının sağlanmasını eylem programına alan ve bu uğurda geniş bir kampanya yürüten TKP, referandumun şu koşullar altında yapılmasını önermektedir: Referandum . fabrikada işçilerden kurulacak bir komisyonun kontrolünde, iş yerinin dışında yapılmalıdır. Oylama salonuna polis veya patron ve patron temsilcileri sokulmamalıdır. Referandum Komisyonuna işçiden yana sendikacılar, bilim adamları, basın ve yurtsever gençlik örgütleri temsilcileri de alınabilir. Referandum işçinin gerçek iradesini yansıtmalı, patronların, sarı sendika ağalarının baskı ve dalavera olanaklarını ortadan kaldıracak koşullar altında gizli oy, açık tasnif yöntemi ile yapılmalıdır. Aksi taktirde referandum gerçek anlamını yitirir.

Türkiye İşçilerinin sendikal özgürlüğü için , referandum hakkı için savaşan yegane parti Türkiye Komünist Partisidir. Başka hiçbir parti, işçilerin hakları için mücadele etmemektedir.

Türkiye Komünist Partisi halâ yasak olduğundan, Büyük Millet Meclisinde hiç kimse işçilerin bu haklarını dile getirememekte, haklarını arayamamaktadır.

Türkiye Komünist Partisi serbest bırakıldığı zaman, serbestçe seçimlere katıldığı zaman, Türkiye Büyük Millet Meclisinde işçilerin de sesi duyulacak, patron partileri al takke ve külah kendi aralarında kalamıyacaklardır.

TÜRK-İŞ YÖNETİCİLERİNİN MANEVRASI

21-26 Kasım tarihlerinde Türk-İş yönetim kurulu Toplantısı yapıldı . Toplantının açış konuşmasını yapan kıdemli hain Halil Tunç, "tüm siyasi partilerin Sadi Irmak Hükümetine güven oyu vermeleri gerektiğini" belirtti.

Halil Tunç, açılış konuşmasının bir yerinde yine genel grev gevezelikleri etti ve sahte manevralar yaptı.

Genel grev, sömürüye ve baskıya karşı işçi sınıfının en değerli ve en güçlü silahlarından biridir. Bu silahı ancak işçi sınıfı kullanabilir. Fakat bu silahla Halil Tunç ve benzeri hainler oynamaya kalktılar mı, geri teper ve bir daha kalkmamacasına onları yere vurur.

YENİ İHANET YÖNTEMLERİ

5 gün süren yönetim kurulu toplantısında sarı sendikacılar çetesi Türk-İş yöneticilerini en çok meşgul eden konuların özü şu idi: " Nasıl edelim de işçilere karşı yeni ihanet yöntemleri bulalım? Onları nasıl aldatıp satalım "

Evet Türk-İş yöneticilerinin en büyük dertleri bu. Bu da toplantı sonunda yayınladıkları bildiriden açıkça anlaşılıyor. Son günlerde öğrenci yurtlarına faşist komandoların ve toplum polisinin saldırıları, "sağ sol çatışması" olarak gösteriliyor ve yurtsever öğrencilere çatılıyor. Saldırıyı yapanlara bir şey denmiyor. Oysa gerçek şu ki, öğrenci yurtlarına saldırıyı yapanlar Türkeş ve Demirelin faşist komandolarıdır. Bunlara babalık eden, onları himaye eden de Türk-İş genel sekreteri Sadık Şide'dir ve bu adam bugün güven oysuz Sadi Irmak hükümetinde sosyal işler (!) bakanıdır.

VE REFERANDUM

İşçiler, istedikleri sendikaya üye olmak hakkını elde etmek için yıllardır savaşıyorlar. GİZLİ OY AÇIK SAYIM esasına göre referandum yapılmasını istiyorlar, direniyorlar. Bu direnişe karşı koyamıyacaklarını anlayan Türk-Iş yöneticileri, şimdi referandumu "prensip olarak" kabul ettiklerini söylemeye başladılar . Fakat yalnız yargı organlarının gerekli gördüğü özel durumlarda referanduma gidilmeli imiş. Türk-İş yöneticileri, referandumu böyle kısırlaştırıp çarpıtmakla kalmıyor, işçilerin istediği GİZLİ OY AÇIK SAYIM esasına göre yapılan referandumu da "toplu sözleşme düzenini yıkma amacına yönelikmiş" yalanıyla reddediyorlar. Peki, Türk-İş yöneticilerinin özel durumlarda olabilir dedikleri referandum pratikte nasıl olacak ? Bunun cevabı Ekim ayı sonunda Hacı Ömer Ağanın tekstil fabrikasında şöyle verildi: Ankaradan çalışma bakanlığının müfettişleri geldiler ve fabrikanın müdüriyet odasına kuruldular. İşçileri tek tek odaya çağırıp , önlerine kağıtları uzattılar ve Türk-İşe bağlı Teksif sendikasından yana imzalıyor musun imzalamıyor musun diye baskı yaptılar. İşte, Türk-İş yöneticilerinin daha" prensip olarak" kabul ettikleri referandum bu. Sarı sendikacılar çetesi, işçilerin istediği GİZLİ OY AÇOK SAYIM'a göre yapılan referandumdan neden korkuyorlar? Çünkü bu, işçilerin ilerici devrimci, işçiden yana sendikalarda toplaşmasına yol açacak da ondan! Toplu sözleşme düzenini değil, onların sendika ağalığı tahtını yıkacaktır da ondan ! Ama korkunun acele faydası yok; Tahtınız yıkılacaktır Beyler !

DİKKAT!!!

Değerli Okuyucumuz! Posta hesabımıza abone veya yardım için para yollarsan, lütfen gittiği yer olarak Kurtuluş değil, TÜRKISCHE SOZIALISTENGEMEISCHAFT yaz! Numaramız eskisi gibi:

POSTSCHECK AMT BERLIN WEST
239 388-109

PATRON BOYUN EĞDİ

İstanbulda Döşemecilik Kumaş Anonim şirketinde, toplu Sözleşmeyi hangi sendikanın yapacağının referandum ile tespiti mücadelesini yürüten işçilerden üçü işten atıldı. 350 işçi arkadaşlarının işten atılmasına karşı direnişe geçti. İşçilerin dayanışma içinde yürüttükleri direnişin sonucunda patron 3 işçiyi tekrar işe almaya mecbur oldu.

İşçilerin referandum hakkı istemesi sarı sendikacıların oyunları ile örtbas edilmek istendi. Bütün baskılara rağmen işçiler sarı sendikacıların oyunlarına gelmediler. Kendilerine de referandum hakkı verilmesi için direnişlerine devam ediyorlar.

GREVLER - DİRENİŞLER

● İpraş rafinerisinde, sendika ile patron, ücret ve sosyal haklar konusunda anlaşamadıklarından Petkim-İş grev hazırlıklarına başladı.

● DİSK'e üye olan Turizm -İş sendikası, Bursada Çelik Palas oteli ve yan kuruluşlardaki 192 işçiden 150 sini Turizm-İş'e üye yaptı. İşçiler gerçek bir işçi sendikası olan Turizm-İş'ten kendi adlarına toplu sözleşme yapılmasını istediler.

● Hereke bölgesinde Nuh Çimento fabrikasında işçi temsilcisi haksız işten atıldı. Arkadaşlarını tekrar işe aldırmak için fabrikada çalışan 520 işçi yemek boykotuna başladı.

● Sendikal çalışmalara katılan 9 işçi patron tarafından işten atıldı. 9 işçinin işten atılması üzerine DİSK'e bağlı Sosyal-İş Sendikası grev kararı aldı.

BELÇİKADA YENİ BASKILAR

Belçika'da yapılan yeni bir açıklamada, Belçika'da çalışan işçilerin bundan sonra 14 yaşından küçük çocuklarını ve eşlerini getirebilmeleri için işverenden alınacak aylık kazancını gösteren bir belgeyi, ev kiraladığını belirten polis kayıt belgeleri ve bazı diğer belgelerin temin edilmesi gerektiği bildirmektedirler.

SAĞCI BASININ YALANI

Sağcı basın, yapılan bu açıklamayı büyük başlıklarla yayınlamış ve sanki işçiler yeni imkanlar elde etmişler gibi göstermeye çalışmıştır. oysa bildiğimiz gibi Belçika'da işçilerin ailelerini getirmeleri serbest idi. Daha önceleri yukarda açıkladığımız belgeleri almalarına ihtiyaç yoktu. Bugün bu belgeler işçilerden istenmekte onların hakları ellerinden alınmış oluyor. Çünkü:

Belçika'da işçilerin ev bulması büyük problemdir. Hele yabancılara ev verilmediğini hepimiz biliyoruz. Durum böyle olunca, polisin oturma izni verebileceği bir evi kiralamak, hele ailemizin de kalabileceği büyüklükte evleri kiralamak çok zordur. Yani işçiler ev bulamayacak, daha sonra polisten oturma izni alamayacaklardır.

İşyerinden alınacak kazanç belgelerine gelince! Bu da ev için alınacak belgeden farksızdır: Bir kez yabancı işçiler kalifiye işçi olarak çalıştırılmazlar. Bunun için kazançları yüksek değildir. İşçilerin aldıkları aylık, eşlerini ve çok çocuklu bir aileyi rahatça geçindirecek bir kazanç olarak kabul edilemez. Zaten işçiler getirdikleri eşlerine çalışma izni alıp onların işe girmesinin sağlanmasından sonra kazanç durumlarını biraz daha düzeltmektedirler. İşte, Polise gidip kazanç belgelerini gösteren bir işçiye "eşini ve çocuklarını geçindirebilir" belgesi kolay kolay verilmeyeceğinden, polisten bu belgeyi almak çok zor olacaktır. Nitekim pek çok işçimiz bu durumdadır. Yani sağcı basın işçilerimizi her zaman olduğu gibi bu konuda da yanıltmakta devam etmektedir.

ANKET YAPILACAK

Önümüzdeki günlerde Belçika' da yabancı işçilerin kalıp kalmamalarını tesbit etmek amacıyla bir anket düzenlenecek ve halk bu anketi cevaplayacaktır. Şayet anket sonucunda yabancı işçilerin Belçika'da kalmalarının istenmediği tesbit olunursa yabancı işçiler hudut dışına çıkarılmaya başlanacaktır. işçilerin kardeşliğini bozmak, Belçika işçi sınıfını yabancı işçilere düşman etmek ve yabancı işçilere, sanki onları istemeyen Belçikalı işçilermiş gibi göstermek ve gerçek suçluları gizliyecek bu anket daha önce İsviçre'de olduğu gibi başarısız olacaktır. İşçilerin enternasyonal anlayışlarını zedeleyemeyecektir. Bu ankete karşı mücadele başlamıştır. FTGB (Sosyalist Sendika) ve Belçika Türkiyeli İşçiler Birliği (BTİB) aylardır devam ettirdiği turist işçilerle ilgili çalışmalarını sürdürmektedir. Uzun süredir turist işçilerin permi haklarının sağlanması için mücadele yürüten BTİB şimdi de yabancı işçilerin yavaş yavaş Belçika'dan çıkarılmaları planlarına karşı mücadele yürütmektedir.

BTİB YARDIMCI OLUYOR

Ailelerini getirmek için yeni istenilen belgeleri tek başlarına polise götüren işçilerin başı derde girmekte, eşlerini ve çocuklarını yanlarına getirememektedirler. Daha önce permi almaları için işçilere yardımcı olan BTİB, şimdi de işçilerin ailelerini yanlarına getirebilmeleri için yardımcı olmaktadır. Bu konuda geniş bilgi almak isteyen işçiler Belçikalı Türkiyeli İşçiler Birliği'ne müracaat edebilirler.

Müracaat adresi: BTİB
27 Rue Philomene
1030 Brüssel
Hergün saat : 18, 30 dan sonra

GENÇİŞÇİLERİN BAŞARISI

AEG Meslek okulundaki gençlerin bir yıldır sürdürdükleri mücadele gençlerin haklarını geri almalarıyla sonuçlandı.

Meslek eğitiminde olan gençler makinalarda çalıştıklarından ve bu makinaları her akşam temizledikleri için her tarafları yağ içinde kalmaktadır. Bu yağlar ise özel bir temizleyici sabunla çıkar. Patron bir süre önce bu sabunu gençlere vermemeye başladı. Gençlerin sabun isteklerine ise cevap verilmiyordu.

Birgün sabah 7[00] de işbaşı yapan gençler saat 8[00] de freze kısmı makinelerini stop ettirerek, AEG firmasının kendilerine bu sabunu vermek zorunda olduğunu açıkladılar. Şayet bu istekleri kabul edilmezse makinaları temizlemeden gideceklerini belirttiler. Öglene doğru frezecilere, torna bölümü gençleri de katıldılar.

Öğlenden sonra saat 14 [00] de tekrar daha geniş bir kitle halinde toplanan gençler, isteklerine hemen cevap verilmesini istediler. kısa bir süre sonra işyeri kurulu başkanı, patronun, gençlerin isteğini kabul ettiğini cevap olarak bildirdi.

Gençler böylece bu haklarını elde ettikleri gibi; daha nice haklarını birlikte mücadele ile alabileceklerini de daha somut anlamış oldular.

ÖĞRENCİLERE BASKI

Batı Berlin, Tempelhof'da Katolik kilisesine ait Leonard-Adler Öğrenci yurdunda, Alman, Türk, Arap, ve çeşitli milletlerden 80 Öğrenci kalıyor. Kilise'nin baskıları üzerine öğrenciler direnişe geçtiler.

Kilise petrol krizini bahane ederek öğrencilerden açıktan 100 er mark istedi. Hesap edince ortaya çıkıyordu ki, bu para 80 kişilik küçücük yurdun harcadığı petrolün karşılığı olamazdı. Olsa olsa bitişikteki koca kubbeli kilisenin ısıtılmasına harcanan petrolü de öğrencilere ödetmek istiyorlardı.

Öğrenciler itiraz edince, kilise tehdit mektupları yazarak para koparmaya çalıştı. Öğrenciler "kiracılar Derneğinin" yardımıyla bu saldırıyı da yasal yoldan durdurdular.

Arkasından kilise, öğrencilere mevcut yasal haklarını ellerinden alan kontratlar imzalatmak istedi öğrenciler kontratların altına "kanuni haklarım mahfuz kalmak şartıyla" yazarak imzaladılar! Bu oyun da boşa çıkınca kilise 21 öğrenciye yurttan attığını bildirdi. Fakat öğrenciler gene boyun eğmiyorlar; Kiracılar Derneğinin yardımıyla direnişe devam ediyorlar.

SENDİKALI İŞÇİNİN KÖŞESİ

SENDİKA TEMSİLCİSİ (VERTRAUNSLEUTE) GÖREVLERİ

Geçen sayımızda Betriebsrat (işyeri temsilcisi) seçimlerine değinmiştik. Bu sayımızda gene iş yerinde çok önemli bir rol oynayan bir kurumu, sendika temsilciliğini anlatacağız.

ÖNEMİ:

Sendika temsilcileri, (Almanca : Vertraunsleute)ler Sendikanın fabrikalardaki en önemli koludur.

Sendika temsilcileri, işyerinde Sendikalı işçi ve diğer hizmetlilerin temel sorunlarını, tüm sendika temsilcilerinden oluşan Sendika temsilciler kurulu, yani (Vertraunskörper) e veya direk işyeri temsilciliğine (Betriebsrat) lığa iletir.

İşyerinde işçilerin Sendikal bilgiye sahip olması için bir sendika temsilcisine büyük görevler düşmektedir. Sendika temsilcileri bir yerde sendikal seminerleri çok iyi değerlendirmeli, çok iyi takip etmeli ve çevresindeki işçilere en doğru haberleri vermelidir. Ayrıca o fabrikadaki sendikasız işçilerin sendikaya girmelerine, çalışmalıdır.

SENDİKA TEMSİLCİLERİNİN SEÇİMLERİ

Sendika temsilciliğine bir yıldan beri Sendika üyesi olan ve üye aidatını ödemiş olanlar aday gösterilebilirler; Özel hallerde Sendika şube yönetimi kararıyla bir yıllık üyelik şartı kısaltılabilir. Seçime işyerindeki tüm sendikalı işçiler katılır, seçerler.

Sendika temsilcileri 3 yıllık bir süre için seçilirler. Seçim tarihleri Şube yönetimince kararlaştırıldığı için her şubenin seçim tarihi birbirine uymayabilir.

3 yıllık görev süresi içinde eğer sendika temsilcisi görevini yapmamış ise o iş yerinde yeniden seçime gidilir.

Sendika temsilcisi bulunmayan ve patron baskısı yüzünden seçim yapılamıyan kısım ve fabrikalarda sendikanın şube yönetimince o iş yerinde ön görülen sendika üyesi temsilci olarak görevlendirilir.

Bir çok fabrikalarda halen seçilmemiş sendika temsilcileri bulunmaktadır. Bu fabrikalarda seçim yapılabilmesi için mücadele edilmelidir. Sendika temsilciliğine arkadaşları tarafından sevilen, işçilerin çıkarını düşünen ileri görüşlü sendika üyelerinin seçilmesi için şimdiden hazırlık yapmak gerekmektedir. Seçilen her Sendika temsilcisine bağlı olduğu şubece bir kimlik kartı verilecektir.

GÖREVLERİ:

Seçilecek olan sendika temsilcisinin görevleri şunlardır:

- İşçiden yana olması ve patronlara satılmaması
- Üyelerin sorunlarını zamanında sendikaya veya işçi temsilciliğine iletmek.
- Sendikal bilgileri daha iyi öğrenmek için seminerlere katılması ve öğrendiklerini çevresindeki işçilere de öğretmesi
- Sendikaya üye kazanmak için çevresindeki sendikasız işçilere sendikayı tanıtmak.
- Sendikal yayın organlarının işçilere tam zamanında ulaşmasını temin etmek.
- İşçiler arasında birlik ve dayanışmayı sağlayıcı faaliyette bulunmak.
- İşçiler tarafından kendisine yönetilen sorulara en doğru cevabı vermek. Bilemediklerini bağlı olduğu sendikaya tanışıp öğrenmesi ve arkadaşlarına en doğru cevabı vermesi gerekmektedir.

ÖNÜMÜZDE DURAN EN ÖNEMLI GÖREV

1975 yılı mart-mayıs ayları arasında yapılacak olan işçi temsilcilikleri (Betriebsrat) seçimlerinde sendika temsilcilerine en büyük görev düşmektedir. Zira sendikalı üyelerin seçecekleri Betriebsratlar mutlaka sendika listesinden olmalıdır.

Sendika listelerini de birçok yerlerde sendika temsilcileri hazırlamaktadır.

İşçi sınıfının sorunlarına eğilen dürüst , patronlara ve tekellere karşı korkmadan mücadele edecek işçi haklarını koruyacak Betriebsratların seçilmesi gerekmektedir.

Sendikalarımızda beraber daha aktif mücadele verip yukarıda belirttiğimiz hususlara sahip işçi arkadaşların sendika temsilcisi seçilmelerine çalışmalıyız.

İşyerinde bazı işçi arkadaşlar sendika temsilcisini işçi temsilcisi ile karşılaştırmaktadırlar bu nedenle önümüzdeki sayıda Betriebsrat ve Vertraunsmanın görevlerini daha iyi tanıtmaya çalışacağız.

HUDSON: İŞÇİ PAZARI

HUDSON Tekstil Firması uzun süredir işçilerin akortlarını yükselterek, işçilerin yapamıyacakları kapasitede işler vererek onları yıldırma uygulamasına girişmiştir.

Firma bu yıldırma politikasının arkasından işverimini düşürüyorsun diye, sebebsiz olarak işçilerin çıkışlarını vermeye başladı. Geçtiğimiz hafta 51 kadın ve erkek işçi, sebebsiz olarak işten çıkarılmalarına karşı çıkınca, patron: "ben çıkarmaya mecburum, kitaba bakabilirsiniz ben haklıyım, hiçbir hak taleb edemezsiniz" dedi.

İşçilerin deyişiyle "işçi pazarı" haline gelen bu firmada, işçiler iş güvenliğinden yoksun, bahar aylarında çıkarılmaktadır.

İşçiler patronun bu keyfi davranışlarına dur diyebilmek için önümüzdeki Betriebsrat (işyeri temsilciliği) seçimlerine çok iyi hazırlanmalıdırlar. İşyeri temsilcisinin işten çıkartmalara karşı patrondan hesap sormaya hakkı vardır. Aynı zamanda bunu yapmak, işyeri temsilcisinin, kendisini oraya seçen işçilere karşı boynunun borcudur!

Önümüzdeki seçimlerde haklarımızı en iyi savunacak, patrondan yılmayacak, vicdanını patronlara satmayacak arkadaşlarımızı Sendika listesine aldıralım; Patrona karşı bölünmeden hep birlikte sendikanın tek listesiyle dikilelim; Ve hep birlikte, hakkımızı en iyi savunan arkadaşlarımızın seçilmesini sağlıyalım.

[redacted]

Sayın Okurlarım, Kamu İşçileri Sendikasının dergisi "ÖTV-Dialog"da, çocukları hastalanan anne ve babaların izin alma hakkı üzerinde bir yazı çıktı. Sizler için çok önemli bulduğum bu yazıyı aynen alıyorum:

ÇOCUĞUN HASTALIĞI HALİNDE İZİN HAKKI

İlk defa 1974 yılı başından beri, anne veya babalar çocuklarının hastalanması halinde aşağıda belirtilen koşullar altında ücretsiz izin alabilmekte ve kendilerine bu süre içinde hastalık parası verilmektedir. Bu olanaktan resmi hastalık kasalarından birinin üyesi olan işçiler yararlanabilmektedirler (AOK, Meslek veya işyeri Hastalık Kasaları veya Yedek Hastalık Sandıkları), Özel hastalık sandıklarında sigortalı olanların bu imkanları yoktur.

Adı geçen hastalık sandıklarında sigortalı olan işçilerin, evdeki 8 yaşından aşağı çocuğun hastalanması halinde (çalışan) anne ve babasından başka bakacak bir kimsesi bulunmuyorsa, bir takvim yılı içinde 5 günü geçmemek şartıyla ücretsiz izin kullanmaya hakları vardır. Aynı zamanda bu nedenle işe gidemeyen işçinin patronu bir yılda 5 günü geçmeyen izin günleri için ücret ödemediyse, o taktirde kendilerine hastalık parası verilir. Bu, anne ve baba için birlikte bir hak olup 8 yaşından küçük her çocuk için geçerlidir. Örneğin üç çocuklu bir anne ve babanın, bu çocuklar 8 yaşından aşağı iseler yılda toplam olarak 15 gün böyle izinli sayılma hakları vardır.

Böyle bir izin hakkının doğabilmesi için tedavi eden hekimden-genellikle bu bir kasa doktorudur-alınacak ve çocuğun bakıma muhtaç durumda hasta olduğunu belirten bir belgenin hastalık sandığına verilmesi gerekir.

Bu durumlar için öngörülen formüller, belgeler, hekimlere verilmediği sürece, adı geçen belge yerine geçmek üzere hekimler basit bir rapor düzenliyebilirler. Gereği halinde hastalık sandığı bu iznin düzenlenmesini patronla temasa geçerek yapar.

Anlatılan olağan üstü izin hakkı bütün işçiler, tabii ki yabancı işçiler için de vardır.

MAHKEME KARARI

Alman yasalarına göre, hastalanan işçiler doktor tarafından verilen hasta yazılma kağıdını üç gün içinde işyerine vermeleri gerekir. İşçi bir gün bile hasta olsa durum aynıdır. Ancak bundan böyle yeni karar gereğince, bir günlük hastalık nedeniyle işe gidemiyen işçiye (doktor raporu olmasa dahi) patron işçinin o günlük ücretini ödemek zorundadır.

Bir işçinin bu yoldaki müracaatını inceleyen Duisburg iş Mahkemesi, patronu işçinin ücretini ödemeye "mahkum etmiştir". Bu alınan karar bütün Federal Almanya için geçerlidir.

1-Ca 996 - 73 numaralı bu kararın işlemesi için, her işçi arkadaşın bu gibi durumlarda hakkını araması gereklidir. Böyle yeni tanınan haktan yararlanabilirler.

ÇOCUK PARAMIZ

Avrupa Türkiyeli Toplumcular Federasyonu çocuk paramızın kesilmesine karşı açtığı kampanyayı eldeki bütün olanakları zorluyarak, sonuna dek yürütmeye azimli. Geçen sayımızda da bildirmiş olduğumuz gibi çocukları Türkiyede bulunan işçi arkadaşlarımıza yapılan haksızlığa karşı ATTF ilerici Alman Kuruluşları - nın da desteğiyle F. Almanya Anayasa Mahkemesinde dava açıyor.

Anayasa Mahkemesinde dava açabilmek için alman yasalarına göre dava konusu olan yöntem uygulamaya konulmuş olması, yani davayı açan kişi veya grubun bu yöntemden halihazırda zarar görmüş olması şarttır. Bu nedenle ATTF'nin davamızı Anayasa Mahkemesine getirebilmek için yeni çocuk parası kanununun tatbikata konulacağı 1 Ocak 1975 tarihinin beklenilmesi gerekmektedir. Bu arada ATTF bu yöndeki çalışmalarına ara vermemekte ilerici alman kuruluşları ve diğer yabancı işçi örgütleriyle beraber uzman avukatların yardımıyla davanın son hazırlıklarını tamamlamaktadır. ATTF'nin senede binlerce mark zarar görecek işçi arkadaşlarımız adına verdiği mücadelede hepimize görev düşmektedir. Şu anda hazırlanmakta olan listelerle çocukları Türkiyede bulunan işçilerimizin adları tesbit edilmektedir. Listeye adını yazdıran arkadaşlarımızın sayısı ne kadar çok olursa Anayasa mahkemesinde sesimizin o denli yüksek çıkacağı, davamızı daha da büyük bir güçle müdafaa edeceğimiz bir gerçek. Çocukları Türkiyede bulunan, işçi arkadaşlarımızın tümüne sesleniyoruz!

ATTF'nin verdiği mücadele senin mücadelendir! ATTF'nin örgütlerine müracaat et, danışmanları, avukatları ile konuş, hazırlanan listelere ismini yazdır, haksızlığa karşı verilen kavgaya katıl !

İŞYERLERİMİZ TEHLİKEDE

başt.s.1de

da olsa etkilenmeniz söz konusu olabilir" diyecek, elleri kelepçeli yurda dönen arkadaşlarımız için "Bayram münasebetiyle" geldiklerini söyleyecek, "Türkiye mektubu" adlı televizyon programının son yayınında yaptığı gibi gözlerimizin içine baka baka "Alman patronlarının istedikleri işlerde" çalışmamızı tavsiye edecek, kendi meslek, kabiliyet özlem ve taleblerimizi bir yana bırakıp Alman patronlarının sömürüsüne en uygun işlere satacak bizleri. Köklü faşistlerden Irmakın kurduğu kabinenin kalontor bakanı bu! Verilen sınıf mücadelesinde kendi sınıfı olan burjuvazi saflarında yer almış, burjuvazinin en yüksek iktidar mekanizmasına, hükümet koltuğuna kadar tırmanmış, üzerine düşen sınıfsal vazifesini yapıyor, Türkiyedeki işçi arkadaşlarımızın yanında biz dış ülkelerdeki işçileride uyutmaya çabalıyor, bize yapılan baskıyı, haksızlığı örtbas edip Ortak Pazarcı ağababalarına olan görevini yerine getiriyor .

iş başa düşüyor

Dostlar, burjuvazinin hükümetlerinin, bakanlarının tutumudur bu! Biri gider, biri gelir değişen bir şey olamaz. Sömürü pekleşir, dertler artar, haksızlıklar çoğalır. İşçinin derdini soran , hakkını koruyan olmaz. Tek çıkar yol işçi sınıfının mücadeleci gücünde, onun biraraya gelip örgütleşerek vereceği devrimci direnişinde yatar. Avrupa Türkiye'li Toplumcular Federasyonu ATTF bizlere yapılan haksızlıklara karşı mücadele veriyor, Avrupanın her köşesine yayılmış işçi örgütleri ile, davamız uğruna savaşıyor .

Dost, sana yapılan haksızlıkları, baskıları yakınındaki ATTF örgütüne bildir. ATTF danışmanlarıyla, avukatlarıyla tüm olanaklarını kullanıp davana sahip çıkacak, hakkını alana kadar mücadele verecek!

KURTULUŞ .... 15 Günlük İşçi Gazetesi
Sahibi : ATTF .... Sorumlusu Ali Söylemezoğlu
Adres : KURTULUŞ ....B T T O,1 Berlin 21.Turmstr.20
Fiyatı (Masrafı) : 250 krş / 50 pf........Yıllık abone: 125 Tl. / 25 DM
Konto Numramız : Postscheckamt Berlin West :.............. 239 388-409
Baskı : Verlag-Druck Westberlin.... 1 Berlin 31, Pfalzburger str.20